

НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ДИСКУСІЇ ЯК ФОРМИ СПІЛКУВАННЯ НА КАФЕДРІ НЕВРОЛОГІЇ ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Т. М. Муратова, В. В. Добровольський

Одеський національний медичний університет

NEW APPROACHES FOR DISCUSSION AS A FORM OF COMMUNICATION IN NEUROLOGY DEPARTMENT OF ODESA NATIONAL MEDICAL UNIVERSITY

T. M. Muratova, V. V. Dobrovolskyi

Odesa National Medical University

У статті представлений аналіз однієї з важливих форм спілкування в колективі – дискусії. З початком реформ у суспільстві й медицині, відчуваючи демократичні зміни в країні, в університеті й на кафедрі неврології Одеського національного медичного університету для покращення якості навчання та виховання почали впроваджувати в життя цю форму роботи. Нові підходи в діяльності кафедри можна побачити у великому діапазоні тем, що обговорюються, а також те, що для участі в дискусії запрошується широке коло учасників. Це дає можливість, як на рівні кафедри, так і університету, обговорювати складні питання реформування медицини і освіти.

The article presents an analysis of some of the most important forms of communication in the team – discussion. Since the beginning of reform in society and medicine, feeling the democratic changes in the country, the University and at the Neurology Department of Odesa National Medical University to improve the quality of training and education began to enforce this form of work. New approaches in the activities of the department can be seen in a large range of topics discussed, and the fact that participation by a wide range of invited participants. This makes it possible, at both the department and the University, to discuss difficult issues of reforming education and medicine.

Вступ. Важливу роль у житті кафедри неврології відіграють різні форми колективного спілкування. Завдяки їм реалізується роль співробітників кафедри та їх участь у вирішенні спільних проблем, їх вплив на процеси, що стосуються як кафедри і університету, так і реформи медицини взагалі.

Процеси реформування медицини в нашій країні, викликані позитивними змінами в суспільстві, потребують вдосконалення різних форми колективного спілкування, які нам диктує демократія та відкритість суспільних процесів [1]. Висока культура колективного спілкування безпосередньо сприяє духовному збагаченню учасників колективного спілкування [2], а завдяки цьому – прискоренню демократичних процесів, зростанню якості підготовки лікарів, підвищенню рівня здоров'я громадян країни.

У зв'язку з корінним реформуванням медицини, яка стала нагальною проблемою, в університеті застосовується, крім нарад і зборів, така важлива

форма колективного обговорення проблем, як дискусія. Вимоги часу диктують поширення так званих зустрічей “за круглим столом”, коли співробітники кафедри дискутують між собою в присутності слухачів (запрошених колег, співробітників деканатів, членів студентської ради). Цю форму ми практикуємо в колективі університетської клініки при обговоренні питань після клінічного обходу відділень [3].

Така дискусія дає змогу ознайомити слухачів з різними поглядами фахівців на проблеми діагностики та лікування неврологічних хворих, питання викладання неврології, стимулювати молодих лікарів до активного мислення та можливість робити власні висновки.

Основна частина. Дискусія – це форма колективного обговорення, метою якої є вирішення істини через зіставлення різних поглядів на питання покращення лікувального процесу, навчання та виховання майбутніх лікарів на кафедрі та в університетській клініці.

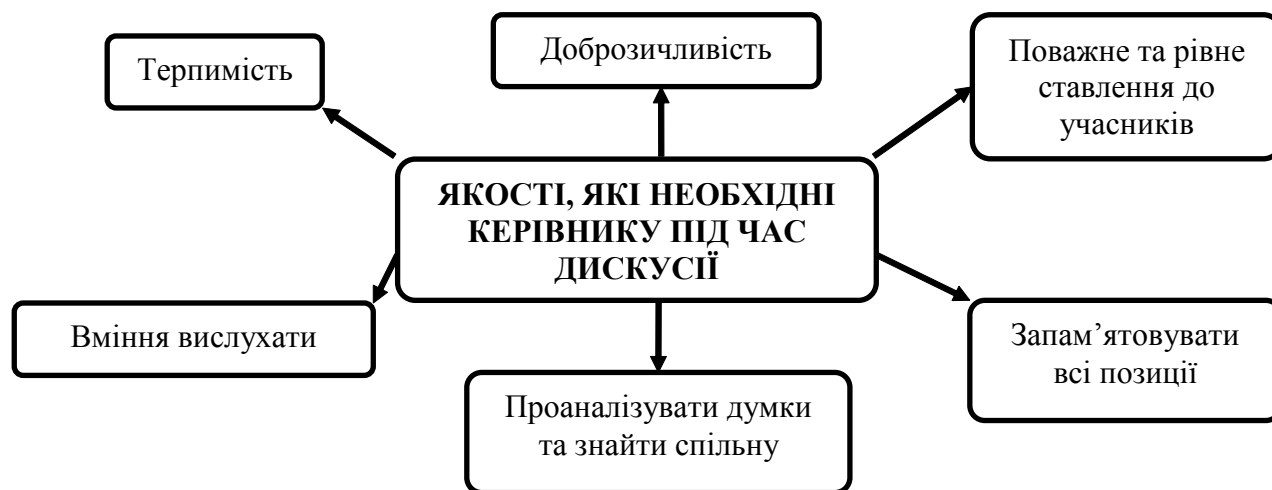
На підготовчому етапі формуються тема дискусії та її основні питання, які виносяться на обговорення, щодо покращення діагностичного та лікувального процесів, викладання дисципліни неврології для слухачів (студенти, лікарі-інтерни, лікарі тематичних циклів удосконалення), виховного процесу на кафедрі і в університеті. Підбирається література

по темі, визначається місце і згідно з планом час проведення. Важливим кроком є визначення запрошених (представників, слухачів), а також студентських активістів, що стало важливим у сучасних умовах, коли необхідно брати до уваги думки не тільки керівництва, але й співробітників кафедри, студентського активу, практикуючих лікарів.

На обговорення виносяться не більше двох – трьох питань. Залежно від складності теми керівник робить невеликий вступ. Бажано захід проводити в невеликому залі за круглим столом, щоб присутні бачили один одного в обличчя й добре чули. На другому етапі дискусії керуючий веде процес обговорення. Він не тисне на учасників

своїм авторитетом, ставиться до всіх однаково, не критикує й не засуджує думку опонентів. Терпимість і доброзичливість ведучого, його вміння вислухати й запам'ятати всі позиції, проаналізувати їх, знайти спільну думку, не відхилятися від плану – все це приведе колективну роботу до спільного результату.

Третій етап – підведення підсумків. Це звичайно робить ведучий. Він оцінює повноту та глибину розкриття питання обговорення, новизну інформації, відмічає різні точки зору, підкреслює значення результатів дискусії. До аналізу залучаються інші учасники. Це допомагає присутнім підвищити рівень

усвідомлення і культури спілкування, а також контроль за власною поведінкою. Тривалість дискусії, як показує досвід, повинна бути не більше двох – трьох годин, щоб не викликати роздратування присутніх. Ведучий повинен відчувати кульмінаційний момент, після чого підвести підсумки.

ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ ДОСЯГНЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДИСКУСІЇ

1. Єдність мотивації. Найбільш зацікавлені намагаються знайти відповідь на питання, що їх хвилюють.

2. Інформованість про предмет обговорення. Без відповідних знань дискусія не відбудеться.

3. Пробудження у майбутніх учасників інтересу до обраної теми.

4. Створення умов для встановлення доброзичливих, вільних, демократичних стосунків між учасниками дискусії.

Висновки. Таким чином, одною з важливих форм спілкування в колективі є проведення дискусії. До недавнього часу на кафедрі досить рідко впроваджувалась ця форма роботи. З початком реформ у суспільстві й медицині, відчуваючи демократичні зміни в країні, в університеті й на кафедрі для покращення якості навчання та виховання почали впроваджувати в життя цю форму роботи. Нові підходи в діяльності кафедри можна побачити у

великому діапазоні дискусійних тем, а також те, що для участі в дискусії запрошується широке коло учасників (професорсько-викладацький склад інших кафедр університету, співробітники деканатів, члени студентського активу, практикуючі лікарі). Це дає можливість, як на рівні кафедри, так і університету, обговорювати складні питання реформування медицини і освіти, виводити роботу університету на сучасний рівень.

Список літератури

1. Логуш Л. Г. Перспективні напрями розвитку медичної освіти в Україні / Л. Г. Логуш // Педагогічний процес: теорія і практика. – 2013. – Вип. 3. – С. 117–123.
2. Ушинский К. Д. Человек как предмет воспитания: опыт педагогической антропологии / К. Д. Ушинский //

Педагогические сочинения. – М. : Педагогика, 1990. – Т. 6. – 528 с.

3. Ягупов В. В. Педагогика : навч. посіб. / В. В. Ягупов. – К. : Либідь, 2002. – 560 с.

Отримано 26.05.15